

kényszereimre, ugyanakkor érdekes képzettársítások, vicces asszociációk jelentek meg a fejemben. Félrehallások” (130). A gondolatok és szavak keveredése kezdetben elősegítette a dal-szövegírást. Egy hallucináció inspirálta a hiperkarma második lemezén hallható párdalok, az *amondó* és a *mitévő?* megírását is. A lemez utolsó számának befejezését követően Bérczesi a kábítószeres teljes fogságában érezte magát, képtelenül bármilyen további dalszerzésre. Többszöri elvonókúra és visszaesések, ámokfutások, elgyengülések után Bérczesinek sikerült visszatérnie az életbe. A hangoktól nem tud szabadulni, és talán a kábítószeres sem tűntek el az életéből véglegesen, de azt vallja, hogy a munka számára kikapcsolódás, ilyenkor elhalkulnak a démonok. Mi marad a saját pokol megjárása és az onnan való visszatérés után? Bérczesi szerint a kedvesség, ami a legfontosabb dolog a világon.

